

M Ô S A B L A ´ T

2009 nr 2

Götene BK grundades 1971.

Svensk Brukschampion 2009

Vi bedriver
verksamheten
i samarbete med:

Studie
främjandet

Omslagsbild: Magnus Svensson och Fuerzas Kuling, Sv Brukschampion

STYRELSEN

Ordförande:	Barbro Lundh
Ledamot:	Krister Odh
Sekreterare:	Ulla Jansson
Kassör:	Ami Lundvall
Tävlingssekreterare:	Eva Norell
Suppleant:	Tony Broberg
Suppleant:	Kjell-Ove Persson

VÅRA SEKTORER

Hundägarutbildningssektor:	Liselott Johansson
Tävlingssektor:	Eva Norell
Agilitysektorn:	Kjell-Ove Persson
Rasutvecklingssektor:	Christin Fahlström
Ungdom:	Erika Wang

Telefon klubbstugan :	0511-56001
Götene BK Hemsida:	www.gotenebk.com

MEDLEMSAVGIFTER 2009

- A. Fullbetalande medlem: 280 kr
- B. Ungdomsmedlem: 230 kr
- C. Familjemedlem: 80 kr (Någon annan i familjen måste vara fullbetalande.)
- D. Delbetalande: 100 kr (Om du redan är medlem i rasklubb ansluten till SBK)

För att bli **ny** medlem betalas pengarna in på pg 18 05 39-9, Götene brukshundklubb. Uppge namn, adress och vad inbetalningen gäller.

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Ännu ett år har gått med både glädje och sorg. I somras köpte jag Balto som förhoppningsvis skall bli min nya tävlingshund, och i höst så har vi tagit bort våra gamla hundar Texas och Roya. De fick sluta samtidigt eftersom de var lika dåliga. Det är ett svårt beslut som man måste fatta, men det är också vårt ansvar att inte låta hundarna lida. Nu vilar de tillsammans under vår syren i trädgården tillsammans med våra tidigare vovvar.

På klubben har det varit full fart som vanligt med kurser och tävlingar, och på medlemsmötet den 25 november bjöd klubben på tårta för att fira ett framgångsrikt år.

Det kommer att bli nya stadgar för SBK fr o m. 2010-07-01. Konstigt att byta mitt i ett verksamhetsår, men så kommer det att bli och vi får acceptera detta i klubbarna. Något som är svårare att acceptera är att SBK centralt höjer avgiften med 50:- per helbetalande medlem, man tror att man skall ta tillbaka de pengar man förlorat på medlemstapp den vägen, men risken finns nog att många som haft kvar sina medlemskap även om man inte varit aktiv med hund själv nu tackar för sig. Det visar sig nog ganska snart om det fungerar eller om SBK klipper av sin egen svans.

Efter att ha varit arbetslös i 11 månader hade jag turen att få ett kanonjobb, nämligen på Studieförbundet i Lidköping, som många av Er känner till så är SBK en medlemsorganisation som har SFR som sitt studieförbund, och vi är den klubb som har mest verksamhet hos dem.

Nu kommer vintern och när ni läser detta kan det mycket väl vara några decimeter snö?? Eller regn?? Under vintern kommer vår uppvisningsgrupp i lydnad att fortsätta träna, agilityn tränar för fullt och vi kommer att starta en kurs i mental träning inför tävling, så här finns ingen tid att krypa under täcket och sova tills vårsolen tittar fram.

Vi har en fantastisk klubb!!!

Många julkhälsningar och kramar från oss till Er och Era fyrbenta vänner!

Barbro & Balto

FAMILJENYTT

Namn: Balto
Ras: Schäfer
Född: maj 2009
Ägare: Fam Lundh
Ska bli: Rapport-, spår-
och lydnadshund.

Bara så att ni vet!

Namn: Smilla
Ras: Border Collie
Född: 2009-05-12
Ägare: Britt-Marie Salomonsson
Ska bli: Världens bästa vallhund!

KURSARE

*Deltagarna i
Agilityns fortsätt-
ningskurs*

*Deltagarna i höstens
Valputveckling 1*

MEDLEMSMÖTET

Till klubbens medlemsmöte den 25 november kom ett 35-tal medlemmar.

Den viktigaste frågan var de nya lokalklubbstadgarna som skall träda i kraft från och med 20100701, mötet klubbade stadgeförslaget och det skall också tas upp på årsmötet för beslut alltså på två på varandra följande möten varav det ena skall vara årsmötet.

I övrigt var det lite information från sektorerna om vad som hade hänt i höst och ev. om det var något på gång.

Agilityn har vinterträning i Husaby hela vintern på söndagar och de hade 30 anmälda till kurserna, även en inofficiell tävling den 12 december.

Hus sektorn informerade om kurserna och i vinter kommer det att köras en kurs för tävlande i mental träning, även där räknar vi med ett 30 tal intresserade.

Tävlingssektorn har klarat av sin säsong och hade inget nytt att informera om. Under övrigt så kom vår tipspromenad upp som går den 5 december, vi hoppas att detta skall bli en ny tradition inom klubben och vi har många fina priser.

Detta var i stort vad som hände, och sedan avslutade ordföranden mötet och alla bjöds på tårta, vi har ju återigen haft ett fint framgångsrikt år.

Barbro

NYFIKEN PÅ DE SENASTE KLUBBNYHETERNA?

- Läs om kursutbud
- Kika i ekipagegalleriet
- Ta en titt i kalendern

www.gotenebk.com

Jag är ditt smådjursombud

Jag skräddarsyr en försäkring
för just ditt behov. Kontakta mig!

Beit Franzén
Smådjursombud

Hund- och Vindelben 030 30 30 30
Telefon: 030 30 30 30
E-post: beifran@lansforsakringar.se
lansforsakringar.se/skaraborg

MOLLES lilla KRÖNIKA

Det lackar mot jul och snart kommer tomten!
Självklart har jag varit riktigt snäll hela året!

Min krönika kommer endast att bestå av ett stort grattis till alla klubbens matter, hussar och vovvar som under året har presterat fina resultat på tävlingsbanorna.

GRATTIS! Ni är så duktiga!

Vill också passa på att gratulera vår kassör AMI som är nyexaminerad testledare för MH. Hörde att det var en riktigt tuff utbildningshelg för att nå det efterlängttade resultatet. Det var inte alla som klarade det praktiska och det teoretiska provet, men Ami fixade det! Bra jobbat kompis!

Voff och god fortsättning!

Molle

Akessons Bil
Götene

Vi har alltid fräscha bilar i lager,
både nya och begagnade och
alla med garanti.

www.akessonsbil.nu
Tel 0511-502 90

Hunda, f' låt, Honda!
Om hunden själv får välja!

PRESENTATION AV EN MEDLEM

Hej!

Jag heter Cecilia Carlsson, är 33 år och bor med min man Henrik, vår son Erik, våra hundar, katter och får i Binneberg, som ligger mellan Skövde och Mariestad. Jag har varit medlem i Götene Brukshundklubb sedan 2003. Jag är sen några år tillbaka utbildad allmänlydnadsinstruktör och är också agilityinstruktör sen 1994. I Götene brukshundklubb har jag varit instruktör i bland annat tävlingslydnadskursen. Att få åka till klubben och träna och träffa alla er är något av det bästa jag vet!

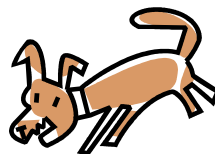
Mitt hundintresse började nog nästan direkt när jag var född. Jag är uppväxt i en liten by i norra Hälsingland och de hundar som fanns där var till största delen jakthundar som tillbringade mycket av sin tid i hundgårdar och löpliner. Min familj hade ingen hund, men våra grannar hade en schillerstövartik, så den rasen blev min första favoritras. Sen upptäckte jag att det ju fanns många andra raser och då blev schillerstövaren snabbt ersatt av labrador och senare under åren av många andra raser. Det fanns ett litet bibliotek i byn där jag bodde och jag kan nästan lova att jag är den som lånat "All världens hundar" flest gånger! Att sitta och titta i den och drömma om min egen hund var något jag gjorde ofta när jag var liten. För givetvis var min högsta önskan att få en egen hund. Jag hade i det närmaste gett upp hoppet om att min dröm skulle bli verklighet inom de närmaste tio åren, när det plötsligt kom en vändning! Jag visade (i ren desperation!) en bild av en bostonterrier för min far, som utstätt tjat om en egen hund i minst nio års tid och säkert var ganska trött på det. Till min stora förvåning gav mitt tjatande äntligen resultat och så fick jag min allra första hund den 21 juni 1988, det året jag fylld

tolv. Det var bostonterriern Ceasar som blev min och lyckan var fullständig! Han kom att bli min ständige följeslagare i nästan tolv år och vi upplevde så mycket roligt tillsammans. Han kommer förstås alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta. Vi gick lydnadskurser och agilitykurser och våra högsta meriter blev till slut LP1 och deltagande i lag-SM i agility 1996.

Ja, så fick jag min första hund och har inte varit utan hund sen dess som tur är! Nu har jag flattarna Isak och Yatzy och mopsen Imra. Tillsammans med mina flattar tränar och tävlar jag främst lydnad, men har också startat på retrieverjaktprov och viltspår samt tävlat agility och bruksspår. Mopsen och jag ska förhoppningsvis gå agilitykurs till våren och sen försöka ta oss ut på tävlingsbanorna.

Vi ses på klubben!

Hälsningar Cecilia med flock.

PRESENTATION AV EN HUNDRAS

Raspresentation av mops!

Mopsen ingår i rasgrupp 9 (sällskapshundar). Rasen sägs vara en av världens äldsta. Den härstammar troligtvis från den så kallade happa-hunden, som sedan urminnes tider funnits i större delen av Ostasien. Genom handelsförbindelser kom happa-hundar till Holland och sedan också till England, där den moderna mopsen huvudsakligen utvecklats.

Mopsen skall vara kompakt, proportionerlig och samlad med kraftig muskulatur. Idealvikten är 6,5 - 8 kg. Mopsen finns i färgerna fawn, svart, silver eller aprikos. Till sättet är den mycket charmig, värdig och intelligent. Den skall ha jämnt temperament och vara gladlynt och livlig till sin läggning. Mopsar är mycket sociala och älskar att vara i centrum. Att hitta en mops, sittande på ena höften, mitt i stojande barns glada lek är inget ovanligt! Mopsar kommer väl överens med andra hundar och även övriga djur och visar aldrig någon aggressivitet.

Forts nästa sida . .

PRESENTATION AV EN HUNDRAS

...forts

Mitt första möte med mopsar var när jag som nittonåring jobbade som kennelflicka hos Renée Willes (känd mopsuppfödare och som också skrivit en bok om rasen). Hon hade en inlånad mopstik från Italien som hette Tullia och det var hon som gjorde att jag bestämde mig för att någon gång i livet skaffa mig en mops. Hon följde mig i hälarna vart jag än gick och hade många privilegier framför kennelns övriga hundar. Bland annat fick hon sova i sängen.

Det fick även en urgammal norwichterriertik och det gillade inte Tullia. Så fort jag lämnade rummet och kom tillbaka var terriern på golvet och Tullia satt ensam mitt i sängen och såg mycket oskyldig och mycket nöjd ut. För att få reda på vad som egentligen hände gick jag nästa kväll ut ur rummet och kikade in utan att hundarna såg mig. Tullia tittade noga mot dörröppningen och när hon var säker på att jag hade gått, satte hon sitt trubbiga huvud mot terrierns sida och föste sedan målinriktat ner den stappliga och försvarslösa lilla hunden från sängen! Sen satte hon sig förnöjt tillrätta och väntade på att jag skulle komma tillbaka!

//Cecilia

INTCH.NORDUCH.EUW97.KBHW97.ITCH Filosofias Tullia

AGILITYN RAPPORTERAR

.Hej !

Då var höstens kurser slut igen ,
tiden bara rinner iväg eller ska vi
kalla det regnar iväg?.

Kurserna under året har som vanligt varit populära. Vi
har fått många nya som tycker om att tävla och träna
agility.

Vi har haft framgångar i nybörjarcupen, en förstaplacer-
ing och två andraplaceringar under våren: Dessa ekipage
har nu börjat att tävla i klass 1.

Klubben har också fått nya klubbmästare i agility 2009.
Smallklassen vanns av Sten-Olof Andersson med Cindy,
mediumklass av Eva Dahlberg med Loke och large vanns
av Sofia Bayard med Sera. Sofia fick denna gången sin
tredje KM- vinst och behåller vandringspriset för gott,
grattis till henne!

På utbildnings sidan så har vi fått 1 ny instruktör i agili-
ty, Emma Salqvist som har gått A1. Vi har även under
året använt oss av en ny instruktör som kommit till klub-
ben och hoppat på att hjälpa till som heter Åsa Almgren
som är utbildad A1 instruktör.

Sedan har vi börjat att förbereda nästa instruktörs
aspirant som går bredvid på kurs som kommer att skick-
as på nästa utbildning. Hon heter Anci Gundén och jobbar
även i agilitysektorn sedan ett år tillbaka.

Under vinter halvåret så har vi som tradition dragit igång med vår vinterträning i Apelåsgård, nu för tredje året i rad. Detta året har vi fått ta till två träningstillfällen. Deltagarna har ökat otroligt mycket, detta är givetvis jättekul. Detta har även gjort att klubben har fått ett antal nya medlemmar, vi hoppas att de kommer att vara med oss fortsättningsvis också så att vi kan göra mera kul tillsammans.

Vi har också Annordnat en agilityhelg med Anna Pettersson från Varberg som kom till Apelåsgård och lärde ut sina knep för att vi ska kunna fixa våra pinnar ute på tävlingar.

Helgen var uppskattad så vi har planer på att ta henne till klubben under våren 2010.

Så nu hoppas vi i agilitysektorn att ni får en riktig,

GOD jul & GOTT NYTT ÅR!!!

Lidköping

ERBJUDANDE!

**Du erbjuds 10% rabatt på våra hundtillbehör,
och 5% rabatt på hundfoder,
mot uppvisande av medlemskort.
Gäller ej redan rabatterade varor.**

Nu även söndagsöppet!

**Vi hälsar gamla som nya kunder hjärtligt
Välkomna!**

**Framnäs Köpcentrum
Tel: 0510 – 245 60**

**Öppettider;
vard 10-18, lörd 10-16, sönd 12-16**

GÖTENE BRUKSHUNDKLUBB

K a l l e s e T I L L å R S M Ö T e

Lördag den 13 febr kl 18.30 i klubbstugan Furumossen

Årsmötesförhandlingar

Uppvaktning av klubbmästarna samt utdelning av vandringspris

Underhållning och god mat till en kostnad av 100 kr/
person

OBS!! Anmälan senast 5 febr till Ove 0511-59127 eller
Tony 0511-52066

V Ä L K O M N A

/Styrelsen

Medlemsinformation

Vill Du vara med och tävla om årets brukshund, lydnadshund, agility-hund, Maj-Britt Olssons Vandringspris i spår, Kennel Pemas pris till bästa brukshund eller Bernt "Fixarns" vandringspris.

Skicka då in en kopia på resultaten (bruks- och lydnad) till
Tävlingssekr Eva Norell, Vättnäs Amfinnsryd, 533 91 GÖTENE eller
roland,norell@swipnet.se
senast 29 januari 2010 (Regler finns på klubben)
Agility till Monica Jonsson, Sörskogen, Stenbacken,
532 94 SKARA, senast den 29 januari 2010.

FÖRSLAG TILL DAGORDNING

GÖTENE BRUKSHUNDKLUBBS ÅRSMÖTE 2010

1. Mötets öppnande
2. Mötets behöriga utlysande
3. Fastställande av röstlängd
4. Val av 2 justerare
5. Val av ordf att leda mötet samt av styrelsen utsedd sekr för årsmötet
6. Fastställande av dagordning
7. Styrelsens verksamhetsberättelse
8. Revisorernas berättelse
9. Fastställande av balansräkning
10. Styrelsens ansvarsfrihet för arbetsåret
11. Fastställande av verksamhetsplan med budget för innevarande år
12. Val
 - a. Ordförande, 1 år
 - b. Ledamot tillika kassör, 2 år
 - c. Ledamot, 2 år
 - d. Suppleant 2 st, 2 år
 - e. Revisorer, 2 st
 - f. Revisorsuppl, 2 st
 - g. Valberedning 3 st, varav en sammankallande
 - h. Distriktsombud, 6 st samt ersättare
 - i. Anläggningskommitté, 5 st
 - j. Kökskommitté, 3 st
 - k. Festkommitté, 2 st
 - l. Tidningskommitté, 2 st
 - m. Lotteriföreståndare
13. Omedelbar justering av punkt 12
14. Beslut om nya stadgar
15. Anmälan av sektorledare
16. Telefonersättning till styrelsen och sektorledarna
17. Medlemsinformation
18. Mötets avslutande

*Medlemmar i Götene BK har
10% rabatt på hundmat hos
återförsäljaren:
Mörk & Söner*

GÖTENE BRUKSHUNDKLUBB

Valberedningens förslag

Ordf 1 år	Barbro Lundh
Ledamot tillika kassör 2 år	A-M Lundvall
Ledamot 2 år	Eva Norell
Suppleant 1 år (fyllnadsval)	Tony Broberg
Suppleant 2 år	Johan Söderström o Britt Franzen
Revisor 2 st	Annelie Behring och P-G Wernestrand
Revisorsuppl	Börje Andersson och Jan Simmingsköld
Anläggn kommitté	Ingemar Lundh, Torbjörn Landén, Roland Norell, Rolf Johansson, Tony Broberg o G-I Rydbeck
Kökskommittén	Carin Almgren, Inger Simmingsköld och Malin Bengtsson
Festkommittén	Tony Broberg och Ove Gustavsson
Tidningskommittén	Vakant
Utställningskommittén	Vilande
Lotteriföreståndare	Berit Swaan

***Inget Môsablad utan
snyggingen Kiwi!***

Yahto, ny i gänget.

Tänk att det skulle gå så många år innan jag köpte en Welsh Corgi Pembroke. I början på 60-talet fick min bror en leksaksbil i present och på kartongen den låg i var en bild på en pem, det var mitt första "möte" med en corgi, den bilden har "förföljt" i alla år och nu har jag äntligen en livs levande pemma och inte bara en bild.

För er som inte känner till rasen så ska jag berätta att en corgi är en liten och tuff vallhund från Wales, det walesiska rasnamnet är ci sodli vilket betyder hund som nafsar och nyper och syftar på pembrokes sätt att fösa boskap. Det finns både Welsh corgi pembroke och Welsh corgi cardigan, hur och när de båda corgivarianterna skildes åt är inte helt klart. När welsh corgi började sin utställningskarriär i mitten på 20-talet räknades den fortfarande som en ras. Att det rörde sig om hundar av två olika typer stod snart klart men ända fram till 1934 då de klassificerades som två skilda raser förekom korsningar mellan dem med gott resultat.

En corgi kan allt åtminstone tror Yahto det, fast han bara är 5 månader i skriandets stund så tror han att han fixar ALLT, ibland tittar han på mig och det ser ut som han tänker säga att "morsan du behöver inte bry dig, jag grejar det själv". Valpkursen t.ex. var en baggis i hans tycke, jag håller nog med för visst fixade han övningarna galant. Han är en riktigt rolig prick, allt är roligt, han lever upp till sitt namn Yahto som betyder blå på indianspråket sioux, han far runt som en "blå" med mycket spring i benen, bus och lek nästan hela tiden. När han är med mig på jobbet är det grävning i jordhögarna som gäller. Vad han ska göra när han blir stor får tiden utvisa, just nu är att springa i tunnlår roligast så han kanske blir en agilityhund i framtiden.

Welsh corgi pembroke var från första början älvornas hund, Corgin användes av älvorna i Wales, England till att dra deras vagnar. Det fanns en gård ute på hedarna i Wales där bönderna var extra omtänksamma och snälla mot älvorna. En dag fick dom som tack två valpar, en tik och en hane och därifrån härstammar alla våra pemmar. Det är sägnen om corgin och corgins ursprung. Om ni träffar Yahto så kolla noga på honom för han har som de flesta pem en rand bakom bogbladen och det är märken efter seldonen.

Bakom pennan matte Carin Almgren

Hej Instrukör!

Då är det dags att skriva in datum för
instruktörsträff igen.

Den 13:e januari kl 19.00 träffas vi
för att planera och boka in nästa års kurser.

Detta år kommer vi inte att ta emot
"förhandsbokningar" från instruktörer utan det
är på plats som vi får diskutera oss fram till vem
som skall ha vilken kurs och när. Vi vet att flera
som hållit "samma kurs" flera terminer nu är
redo att byta och alla ges samma chans!

Som vanligt blir det en liten fika också!

Fram till mötet ber vi dig därför att klura på
vilken kurs du vill hålla kommande termin.

Vi ses alltså, om inte förr, i januari!

Så länge önskar vi er

God Jul & Gott Nytt år!

/HUS med Liselotte i spetsen

JOHAN SÖDERSTRÖM
johansoderstrom.se

Exxa – trefaldig dragmästare!

Ylande hundar, uppmuntrande tillrop som ekar i skogen, folk som springer omkring på jakt efter linor och selar och spänning som fullkomligt darrar i luften – så är det att vara på en dragtävling!

Dragsäsongen började sent för Exxas del i år på grund av värmen, det ska helst inte vara mer än 15 grader i luften när man drar och för oss innebar det att vi kunde komma igång i mitten av september. Denna säsong hade vi ett mål med vår träning; vi hade tre tävlingar inplanerade, Exxas första riktiga barmarkstävlingar. När vi tränar och tävlar så gör vi det i "one dog bike" – klassen vilket innebär att hunden drar sin förare på en vanlig cykel med en draglina emellan.

Den första tävlingen gick av stapeln i Falun den 4 oktober, det så kallade "Mördarbacksdraget" som är en 5 km bana varav 3 km är brant uppförbacke. Det sades på plats att många ekipage har stupat i den backen... Innan start var det mycket som skulle hinnas med; Exxa skulle klara veterinärbesiktningen, vattnas, värmas upp, utrustningen skulle godkännas och sedan var det bara att vänta på att få startsignal med en ylande husky framför cykeln. För Micke, som är gammal tävlingscyklist, var den långa backen inget större problem men Exxa tyckte ändå det gick för långsamt och skrek och vrålade åt husse att öka. De stormade i mål med den imponerande tiden 13:54 och det slutade med att Exxa vann sin klass!

Nästa tävling var 24-25 oktober och betydligt mer prestigefylld: SM i Ännaboda, världens första SM i barmark någonsin. Tävlingen var uppdelad på två dagar och det var ca 100 ekipage anmälda. Natten till den första tävlingsdagen ösregnade det och på morgonen var spåren nästan totalförstörda och såg ut som en enda stor lervälling men detta hindrade inte de riktiga dragentusiasterna.

Micke var lite nervös över underlaget men Exxa var lugn och samlad som om hon inte har gjort annat än tävlat i drag. Trots leran kom hon i mål på en jättebra tid och när alla hade kört ledde Exxa klassen.

Exxa in action!

Hon fortsatte i samma stil dagen därpå och när tiderna var räknade fick vi veta att Exxa vann SM i one dog bike! Galet kul tyckte två lyckliga men smått övervåldigade ägare...

Nästa tävling var 24-25 oktober och betydligt mer prestigefylld: SM i Ånnaboda, världens första SM i barmark någonsin. Tävlingen var uppdelad på två dagar och det var ca 100 ekipage anmälda. Natten till den första tävlingsdagen ösregnade det och på morgonen var spåren nästan totalförstörda och såg ut som en enda stor lervålling men detta hindrade inte de riktiga dragentusiasterna. Micke var lite nervös över underlaget men Exxa var lugn och samlad som om hon inte har gjort annat än

tävlats i drag. Trots leran kom hon i mål på en jättebra tid och när alla hade kört ledde Exxa klassen. Hon fortsatte i samma stil dagen därpå och när tiderna var räknade fick vi veta att Exxa vann SM i one dog bike! Galet kul tyckte två lyckliga men smått övervåldigade ägare...

Sista tävlingen var Kosta off Snow 7-8 november, en välkänd tvådagars tävling som alltid lockar många ekipage. För oss var detta den roligaste tävlingen eftersom många av våra huskyvänner också skulle dit och pröva lyckan, bl.a. några av Exxas kullsyskon. Mellan oss finns inget konkurrens-tänk och vi delar både glädje, besvikelse och sängplatser.

Även denna gång var banan 5 km men underlaget betydligt bättre än i Ånnaboda vilket resulterade i en kanontid första dagen, 12:32 och ledning av klassen. Det är roligt när det går så bra men samtidigt känner man lite press att prestera minst lika bra andra dagen. För Exxas del var det inga problem, hon stormade i mål på 12:19 dagen därpå och vann sin klass även denna gång.

Det blev alltså tre vinster på tre tävlingar för Exxa. Många har frågat hur en liten 2-årig husky och hennes noviser till ägare lyckades med detta och det är svårt att svara på. Varierande träning är en förutsättning och noggrann uppvärmning ger bäst resultat men framförallt handlar det om att ha roligt tillsammans. Det viktigaste är att hunden och ägaren gör något tillsammans, jobbar som en flock och har skoj. Om detta gör att man vinner – ja, då är det ju bara en bonus!

//Vid pennan Jennie

Det inkom en berättelse...

Jag vill börja med att säga att detta är helt å hållet någon annans beslut... Jag tyckte: "Inte kan jag väl skriva ihop några rader som bara handlar om mig själv?", två sekunder senare hörde jag i mitt vänstra öra: "Säg att jag tvingade dig!", så nu vet ni vem som bestämmer i detta hushåll, någon annan...

Jag har väl egentligen alltid varit en hundmänniska och faktiskt haft en hel del hundkunskande och stor erfarenhet. Redan vid en relativt ung ålder så visste jag t.ex. att om man öppnade dörren till ett hus där det bodde en tax lite för oförsiktigt så sprang jucken all världens väg in i skogen, sedan väntade

många timmars letande. Jag visste också att Golden Retrievers var väldigt smarta för de visste att man inte fick gå över tomtgränsen eller in i vardagsrummet. En Collie var det ju man skulle ha givetvis för en sådan hade man ju sett på TV och den var så snäll. Schäfrar skulle man hålla sig borta från för de var ganska farliga men de gick ju ändå inte att jämföra med de RIKTIGT farliga hundarna, Rottweilers och Dobermann.

Jag har alltid gillat hundar trots att vi aldrig haft någon i familjen. Jag tryckte på så gott jag kunde för att få en: "- Pappa, kan jag få en hund. Mamma, kan jag få en hund. Pappa, kan jag få en hund. Mamma, kan jag få en hund osv...". De förklarade att det var mycket jobb och att man var tvungen att gå ut och gå promenader osv. men jag ville ändå ha ett djur och helst av allt en hund. Jag fick snart veta på omvägar att en katt kunde man få nästan gratis och dessutom slapp man gå ut med de så en vacker dag kom jag hem, klampade in i huset på Majåker i Lidköping där jag är uppväxt och basunerade ut: "- Jag har bestämt mig! Jag tar en katt istället." Några månaders senare hade jag en undulat, och jag hade faktiskt hört eller läst någonstans att man kunde lära de prata och det skulle jag givetvis lära min. En månad senare kunde den fortfarande

inte prata så jag tröttnade, pippin blev förpassad till köket istället för att bo i mitt rum. Jocke, som det påhittiga namnet var på fågeln bodde i köket några år och lärde sig faktiskt prata, men bara med sig själv, på pippispråk... Dessutom var Jocke lite folkilsk. Visst kunde han sätta sig på pekfingret och sitta där en stund, men bara om det var mitt finger annars var det bara att hugga först och fråga sen. Han trivdes iallafall gott i sin bur för när vi försökte släppa ut han i kåken på lite sightseeing så satt han vänligt men bestämt kvar i buren mittemot sin bästa kompis, spegeln.

Åren gick och pippin åkte ut och under moppeåren så är det mest hunden Fire som jag minns. En liten border terrier (som jag inte hade en aning om att rasen hette på den tiden...) som jag och polaren, vars föräldrar ägde hunden fick gå ut med efter skolan. Fire kunde nog blivit en bra lydnadshund, han kunde dra i kopplet, skälla, tigga mat och sitt.

När jag började bli äldre så hade jag tre saker som jag skulle göra när jag blev stor. Jag skulle tjäna min första miljon innan jag var 30, jag skulle ha motorcykel och hund. Jag har tjänat min första miljon (vem har inte gjort de när man har haft ett normalt jobb i några år...) men var de pengarna är nu vet ingen människa, jag har motorcykel och jobbar en hel del med dem. Hund, nää, det har jag ju ingen, ingen egen än iallafall. Enligt mina födelsedata så har jag tydligen passerat 30 sträcket med. Ett rätt av tre, inget bra betyg...

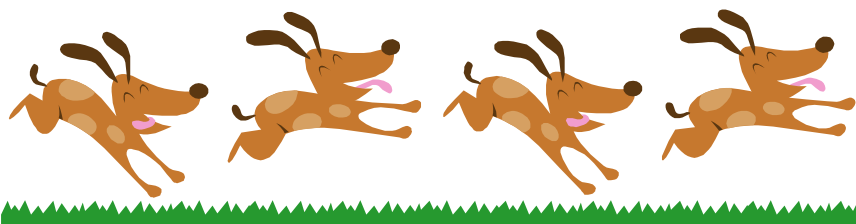
När man sedan gick ur gymnasiet och började jobba så var det tjejer och motorcyklar som gällde i några år. Någon lokal tävling i cross och enduro kördes med blandade resultat höll jag på att skriva men de var ganska jämna resultat, långt ner i resultatlistorna. Senare började jag köra Supermoto, det kan enkelt förklaras som rallycross för motorcyklar där jag var med och tävlade i RM (riksmästerskap, nya sporter får inte ha svenska mästerskap). Jag har alltså tävlar på SM nivå vilket kanske låter imponerande men om jag sedan förklarar att vi kanske var ett 25-tal tävlande i Sverige där iallafall 15 slog mig varje tävling... Det är lätt och vara kaxig när ingen kan bevisa motsatsen.

Sedan en kväll på krogen i Skövde (vad man nu hade där och göra...) träffade jag en vacker jänta. Hon var en bit över 20 år, bodde hemma och hade häst, katt och hund. Åldern var bra, hon var vacker och verkade till och med ganska snäll, men häst? Är inte det extremt opålitliga djur. Katt? Sådana går ju bara runt och pissar i folks sandlådor, är opålitliga och omöjliga att fostra. Katten heter Tarzan vilket passade bra eftersom Evelinas (jäntan hette så...) andranamn är Jane. Hund, det låter trevligt. Jag har ju alltid gillat hundar men kruxet är ju att jag upp-
täckat att jag blivit pälsdjursallergiker på senare år. När jag någon månad

senare träffade hunden som hette Olga och Tarzan så fick jag bevisat att jag hade fel. Jag som alltid har rätt tills motsatsen är bevisade, det kändes inte bra... Katter var tydligen inte helt obildbara, bara nästan. Tarzan kunde sitt, sitt fint och vacker tass, det är mer än vad de flesta hundar jag tidigare träffat klarade av. Katten satt där och glänste med sina trix som den kunde och såg mallig ut men bara minuten senare skulle flatten Olga göra narr av kissen och körde sin repertoar: Sitt, ligg, dansa, midsommartösen och godis på nosen tricket var bara början. Denna hund var helt fantastisk, nästan som Turbo som jag hade sett i inledningen till Hajk (ni vet TV-programmet med Bengt Alsterlind i spetsen) som jag såg när jag var ung. Olga hade till och med vunnit massa priser och jag tvivlade inte ens sekund på att hon var en av de vassaste hundarna på denna sida ekvatorn. Ungefär då slog det mig, man kan alltså TÄVLA med hundar... Spännande...

Olga var en fantastisk hund på många sätt och vis. Smart, snäll och mysig på alla sätt och vis och jag blev en mycket stolt extrapappa till henne men hon var aldrig min... Jag tyckte då att det var mest jobbigt att gå ut och gå med henne, speciellt om vädret inte var det bästa så Evelina fick ofta gå längre promenader själv. Hon var ju smart så hon lyssnade hyfsat på mig (vovven alltså...) trots att jag i ärlighetens namn var ganska ovan vid att ha en närmare relation till ett djur. Min allergi kändes inte av så mycket tack vare flattarnas "torra" päls och jag gillade att kela med hunden men det där med pussar i ansiktet var aldrig riktigt min grej. Då kom Diva...

Diva, den bruna flattiken flyttade in till oss för snart tre år sedan. Fast djuret i första hand är Evelinas så är det nog inget som hon själv vet om. Hon var fantastiskt söt som liten valp och framförallt var hon glad och snäll redan som liten. Svansen gick i ett och trots att hon var lite blyg så var hon alltid glad och lycklig när det kom någon hon kände, eller inte kände, eller såg någon, eller såg en boll eller... Husse tyckte för det mesta att hon var fantastiskt mysig och trevlig och även fast det skedde en del olyckor med t.ex. bajs på golvet två minuter innan kompiserna som jag inte sett på flera år skulle komma. Hon knäckte även extra som skomakare men gjorde bara halva jobbet, tog bort klacken på Evelinas stövlar t.ex. men i ärlighetens namn så var hon nog dock ganska

redig, det är vad jag vill tro iallafall. Och sanningen och säga så är ju faktiskt en och annan puss av en vovve ganska mysigt ibland...

Jag följde med Evelina på valpkursen då och då, och på lydnadskursen, och på fria träningar och helt plötsligt upptäckte jag att jag var uppe på den fantastiska klubben Götene BK flera gånger i veckan. Diva blev allt större och i hennes labyrinthjärna, som matte brukar kalla det vilddjuret har mellan öronen, trillade kulan rätt allt oftare. Någon gång i smyg så testade jag om hon (nu menar jag Diva och inte Evelina) lyssnade lite på mig med när det gällde lydnaden och det gjorde hon! Hon gick jättefint i linförigheten som jag nu hade lärt mig att det hette, skötte sig bra i hoppet och inkallningarna gick som en dans, fast i full fart. I mina ögon var vi ett fantastiskt tävlingsekipage, iallafall när ingen såg eller kunde bedöma mig. Jag lärde mig allt mer om betygsskalor, koefficienter, uppflyttningar, och de olika momenten och jag tyckte att det blev allt roligare.

Ju mer inblandad jag blev i "hunderiet" desto roligare blev det. Nu gick det riktigt bra att promenera eller cykla med hunden, oavsett väder och vind. Vi började även träna rapport, något som jag aldrig hade hört talas om tidigare. Eller, Evelina hade säkert berättat om det någon gång för längesedan eftersom hon tränade lite rapport med gammelhunden Olga som nu inte var med oss längre men jag hade nog varit för ointresserad för att lyssna ordentligt. Nu, när jag kunde göra något kul tillsammans med Evelina och Diva och dessutom få komma ut i skog och mark och till råga på allt, få dricka kaffe, äta kaka och grilla korv tyckte jag det var skitkul! Att man dessutom hade vetskapen om att man förr eller senare kommer kunna tävla tillsammans gjorde ju inte saken sämre. Skulle jag berättat detta för någon som jag inte träffat på över sex-sju år så skulle de tro att jag blivit galen, jag, Johan, ute i skog och mark och traska med vandringskängor och funktionskläder skulle de inte tro att det var sant och det är det inte heller. Jag äger nämligen nästan inga "funktionskläder" men jag har ändå kläder som funkar.

De som har sett mig ute på apellplan på hundklubben, på någon promenad eller på någon träning i skogen har kanske lagt märke till (även fall ingen sagt något) att det inte står något känt märke i hundkretsar på mina kläder. Jacka och byxor och handskar är egentligen MC-kläder, mina mössor har då och då loggor med något motorcykelmärke och några har säkert undrat, utan att fråga, varför jag har byxor där det står BOMBER stort i arslet på mig. Bomber är en MC-tidning som jag under något års tid drev från hemmet, därav bomberkläderna. Man tager vad man haver och i ärlighetens namn fungerar de nog lika bra, de är ju gjorda för att användas och hålla borta vatten och vind.

Under tiden detta har pågått så har jag allt mer funderat på om jag inte skulle ha en egen hund. Jag är ändå uppe på klubben titt som tätt och jag har allt mer känt att jag med skulle vilja träna aktivt. Med träning kommer ju även tävling och det gör ju det hela inte sämre. Jag är en tävlingsmänniska vad det än gäller och det är väl både på gott och ont. Jag har ju

också fördelen att ha ett jobb där jag kan ha med mig Diva varje dag och att ha med mig en hund till är inga problem. Valet vad det skulle bli för hund har inte varit lätt och Evelina förespråkade länge en flat till men jag ville ha något nytt och eget. Den första Australian Shepherd jag såg var Texas, Ingemar Lunds hund som då var gammal pensionär men jag tyckte han var så fin.

Sedan dess har man träffat allt fler hundar av olika raser och funderat men Aussien har alltid funnits någonstans i bakhuvudet. Även Evelina började mjukna och jag hade definitivt bestämt mig för att skaffa mig en egen hund, då började det svåra, att försöka hitta någon vettig människa som vill sälja en sådan hund jag vill ha till mig. Jag är fullt medveten om att man aldrig kan veta vad man kommer få för material men man får ju göra så gott man kan för att få de egenskaper man eftersöker. Vi frågade alla vi träffade som hade någon som helst erfarenhet av rasen om vad man skulle tänka på och tillslut kom vi fram till två kennlar som vi helst ville ha ifrån. Det var bara ett problem, när man kollade på deras hemsidor så stod de klart och tydligt att de inte hade några kullar planerade. Vi kontaktade de ändå och som tur var så hade den ena kenneln en planerad kull på en tik som kom från den, vad det skulle bli för hane var inte bestämt. Det kändes bra när vi träffade Marie från Chess Player som kenneln hette och vi träffade även Lovas syskon och morsa. Lova hette alltså den tilltänkta tiken. Vi planerade även att åka och hälsa på Lova uppe i Kil inom en snar framtid men eftersom det bara var mitten av september och löp var planerat först i december så var det ingen brådska.

En vacker dag i början på slutet av oktober så ringde telefonen, Marie i andra ändan luren berättade att Lova redan hade börjat löpa så för mig och Evelina så var det bara att boka in en resa och hälsa på tiken så snart som möjligt! Bra någon dag efter telefonsamtalet satt vi på brukshundsklubben i Karlstad med Diva och Lova med husse och matte och pratade. Vi fick se när Lova körde både lite lydnad och Agility och när vi sedan gick in i stugan för att prata lite så lade sig hundarna bredvid varandra och sov.

Jag och Evelina pratade hund hela vägen hem från Karlstad och Helena, som Lovas matte hette berättade att Castor, som Lovas tiltänkta kavaljer heter också var väldigt lugn inomhus och hade en "av-och-på-knapp" något som jag hoppas att valparna också ska ärva.

Trots att jag är helt inställd på att träna och tävla aktivt med hunden så är det ju i sanningens namn väldigt mycket vardag här i livet också... Jag har än så länge hört många historier om att Aussien ska vara ganska livlig (milt uttryckt) som valp och det förmodligen aldrig kommer att plana ut så jag är beredd på det värsta, den som lever får se... Nu ringer telefon och jag ser att det är Marie från Chess Player som ringer, hon ska nog berätta om hur det har gått på Lovas ultraljud idag och meddela om det blir några valpar eller inte. Jag håller tummarna när jag svarar...

Kontentan av dessa nästan 14000 bokstäver som har knapprats ihop är väl att jag egentligen vill rikta ett stort TACK till alla er i Götene Bruks-hundsklubb. Ni, eller jag får väl säga VI nu, är en fantastisk klubb på alla sätt och vis. Att klubbens ekipage går bra ute på tävlingar är väl egentligen bara en ren bonus och det tror jag att de flesta av oss tycker, det är människorna bakom som både bygger upp en riktigt bra klubb och riktigt bra hundar!

Jag vet inte om ni ser detta som ett hot eller löfte, men det verkar som om jag även i fortsättningen kommer vara på plats på klubben titt som tätt och eventuellt kommer jag gå en kurs själv redan i vår, ni kan ju gissa vilken...

Tack för ordet.

Johan Söderström

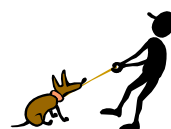
FLER KURSARE

Deltagare i Valputveckling 2

Deltagare i Aktiv Promenad

Maria och Lexi

Sascha med husse o matte

Berit och Ronja

Ulrica och Zelda

Vinterpromenaden 2010

Den traditionella vinterpromenaden ner till sjön sker den 2 januari kl 10. Samling vid klubbstugan. Medtag korv och fika. Väl mött!

Redaktörens ruta

Detta är mitt sista nummer av tidningen för den här gången. Det har blivit några tidningar, men nu får någon ny kraft ta över ansvaret. Det är lite pyssel, men det är roligt!

Annelie

***Molle önskar alla hundvänner
GOD JUL och
ett GOTT NYTT ÅR***

Ansvarig utgivare Mösablat: Annelie Behring o Auno Toftgren
Nästa manusstopp: 5 maj 2010

